

การพัฒนาหลักสูตรมวยพระยาพิชัยดาบหัก
สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา
A CURRICULUM DEVELOPMENT OF MUAY PRAYA PICHADABHAK
FOR ELEMENTARY SCHOOL STUDENTS

วชิรา วิสุกัน^{1*}, ชาญชัย ยมดิษฐ์² และ สมพร แสงชัย³

Wachira Visukan^{1*}, Chanchai Yomadit² and Somporn Sangchai³

มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง 46 หมู่ 3 ต.จอมบึง อ.จอมบึง จ.ราชบุรี 70150^{1,2}
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ 118 หมู่ 3 ถนนเสรีไทย แขวงคลองจั่น เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ 10240³
Muban Chom Bueng Rajabhat University, 46 Moo 3 Chom Bueng Sub-district, Chom Bueng District,
Ratchaburi Province 70150^{1,2}

National Institute of Development Administration, 118 Moo 3 Seri Thai Rd, Khlong Chan,
Bang Kapi District, Bangkok 10240³

*Corresponding author E-mail: wachira.wisukan@gmail.com

(Received: Jul 19, 2019; Revised: Nov 6, 2019; Accepted: Nov 10, 2019)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาหลักสูตรมวยพระยาพิชัยดาบหัก สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา 2) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนหลักสูตรมวยพระยาพิชัยดาบหัก ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดราชคฤห์ สำนักงานเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร จำนวน 60 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับฉลากและแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม โดยแยกเป็นกลุ่มควบคุม จำนวน 30 คน และกลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย หลักสูตรมวยพระยาพิชัยดาบหัก แผนการจัดการเรียนรู้มวยพระยาพิชัยดาบหัก แบบประเมินผลมวยพระยาพิชัยดาบหัก สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า

1) หลักสูตรมวยพระยาพิชัยดาบหัก สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษามีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.45/84.00

¹ นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขามวยไทยศึกษา วิทยาลัยมวยไทยศึกษาและการแพทย์แผนไทย

² รองศาสตราจารย์ ดร. สาขามวยไทยศึกษา วิทยาลัยมวยไทยศึกษาและการแพทย์แผนไทย

³ ศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาการจัดการสิ่งแวดล้อม คณะบริหารการพัฒนาลุ่มน้ำลุ่ม

2) นักเรียนที่เรียนหลักสูตรมวยพระยาพิชัยดาบหัก มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

คำสำคัญ: การพัฒนาหลักสูตร, มวยพระยาพิชัยดาบหัก, ประถมศึกษา

ABSTRACT

The purposes of this research were: 1) to develop a curriculum of Muay Praya Pichaidabhak for elementary school students. and 2) to study the learning achievement of the students who were trained in Muay Praya Pichaidabhak. The population comprised 60 students in upper elementary level from Wat Rajchakrue School, selected by using a simple random sampling method. They were equally divided into two groups : 30 for a control group and 30 for an experimental group. The research instruments were the curriculum, lesson plans, and the evaluation of the Muay Praya Pichaidabhak curriculum. The data were analyzed for mean, percentage, standard deviation and t-test. The research results revealed that

1) The efficiency of the curriculum was 81.45 / 84.00

2) The students' posttest achievements after implementing the curriculum were significantly higher than their pre-test achievement at the .05 level.

KEYWORDS: A Curriculum Development, Muay Praya Pichaidabhak, Primary Education

บทนำ

จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตราที่ 6 มาตรา 7 และมาตราที่ 8 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542) แสดงให้เห็นถึงเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่เน้นวัฒนธรรมแห่งความเป็นไทย มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย ส่งเสริมวัฒนธรรมของชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่ง “มวยไทย” (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542) ซึ่งเป็นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติเป็นสมบัติอันล้ำค่าที่บรรพบุรุษได้สร้างสรรค์ สืบส่งและถ่ายทอดมาจนถึงลูกหลานเป็นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่เป็นศิลปะ

การต่อสู้ป้องกันตัวของไทยมาแต่โบราณ โดยหลอมรวมศิลปวัฒนธรรมประเพณีหลายด้านเข้าด้วยกันอย่างผสมผสานกลมกลืน เช่น ความเชื่อในเรื่องจิตวิญญาณ ดนตรี วรรณกรรม คุณธรรม จริยธรรม เป็นธรรมเนียมนิยมที่นักมวยไทยยังคงยึดถือปฏิบัติกันในปัจจุบัน ได้แก่ การขึ้นครู การครอบครู การไหว้ครู การแต่งกาย และดนตรี ปี่มวญ ด้วยเหตุนี้มวยไทยจึงเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการฝึกคนที่มีลักษณะอย่างหนึ่ง เพราะการฝึกมวยไทยช่วยพัฒนาร่างกาย อารมณ์ จิตใจ และสติปัญญาให้เป็นผู้ที่มีความสมบูรณ์ ทั้งร่างกายและจิตใจ

สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข นอกจากนี้มวยไทย ยังเป็นสื่อ ให้ชาวต่างชาติเข้าใจและชื่นชมวัฒนธรรมไทยมากขึ้นอีกด้วย จากความสำคัญดังกล่าว กระทรวงวัฒนธรรมโดยกรมส่งเสริมวัฒนธรรมจึงได้ประกาศขึ้นทะเบียน มวยไทย เป็นมรดก ภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมประจำชาติ ปีพุทธศักราช 2553 (กระทรวงวัฒนธรรม กรมส่งเสริมวัฒนธรรม, 2555) อีกทั้งหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กล่าวถึงสภาพความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ เป็นการสร้างกลยุทธ์ใหม่ในการพัฒนาคุณภาพ การศึกษาให้สามารถตอบสนองความต้องการของ บุคคล สังคมไทย ผู้เรียนมีศักยภาพในการแข่งขัน พลุกพองให้ผู้เรียน มีจิตสำนึกในความเป็นไทย มีระเบียบวินัย ดำเนินถึงประโยชน์ส่วนรวม และ ยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอัน มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หลักสูตรแกน กลางการศึกษา ขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 เป็น หลักสูตรที่สถานศึกษาและท้องถิ่นที่จะนำไปใช้เป็น กรอบทิศทาง ในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา และจัดการเรียนรู้ มีมาตรฐานการเรียนรู้และ ตัวชี้วัดเป็นเป้าหมายของการพัฒนาการเรียนรู้ ของผู้เรียน ใช้เป็นกรอบทิศทางสำหรับการจัด การศึกษาทุกรูปแบบและทุกกลุ่มผู้เรียนในระดับ การศึกษา ขั้นพื้นฐาน (วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล, 2552)

มวยไทยถือเป็นศิลปะการต่อสู้ป้องกัน ตัวประจำชาติไทยที่มีมาตั้งแต่ในอดีต เป็นศิลปะ การต่อสู้ที่โดดเด่น เป็นมรดกสืบทอดเคียงข้าง ประวัติศาสตร์ชาติไทยจากอดีตกาลในลักษณะ การต่อสู้ด้วยมือเปล่าที่มีการผสมผสานอย่าง

กลมกลืนของอวัยวะทุกส่วนของร่างกายและ จิตวิญญาณ มีความแข็งแรง ดุดัน สวยงาม และ พลิ้วไหว จนเป็นที่ชื่นชม ชื่นชอบจากอารยะประเทศ ทั่วโลก กีฬามวยไทยสามารถฝึกฝนเพื่อเป็น การออกกำลังกาย เพื่อสุขภาพฝึกเพื่อเป็นศิลปะ ปกป้องกันตัว แล้วยังสามารถฝึกฝนให้เกิดความ ชำนาญสู่ความเป็นเลิศ เกิดเป็นอาชีพที่สร้าง ชื่อเสียงและสร้างรายได้ให้กับตนเอง และครอบครัว กรุงเทพมหานครได้ตระหนักและเห็นความสำคัญ ของมวยไทยจึงมีนโยบายส่งเสริม สนับสนุนให้เกิด การจัดการเรียนการสอนมวยไทยขึ้นในโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร (หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร, 2555) และ การที่มวยไทยมีวิวัฒนาการที่หลากหลายไป ตามบริบทของภูมิภาคในประเทศ ทั้งนี้ก็รวมถึง บริบททางประสบการณ์ของเหล่าผู้ที่คิดค้น และ สืบทอดรวมอยู่ด้วย จึงทำให้มวยไทยในอดีตกาล มีความหลากหลายกันไปตามสายมวยต่าง ๆ ดังที่ พอจะเหลือให้เราเรารู้จักกันในปัจจุบัน เช่น สายมวย ไชยยาที่มีชื่อเสียงของภาคใต้ สายมวยโบราณ ลพบุรี สายมวยโคราช ของจังหวัดนครราชสีมา หรือสายมวยท่าเสาของจังหวัดอุตรดิตถ์ โดย ในกรณีของสายมวยท่าเสานี้ ในเวลาต่อมามี ลูกศิษย์ท่านหนึ่ง ซึ่งเป็นบุคคลที่มีความสำคัญ ต่อประวัติศาสตร์ ชาติไทย คือ พระยาพิชัยดาบหัก ได้พัฒนาและบูรณาการรวมเอาจุดเด่นของศิลปะ การต่อสู้ป้องกันตัวชนิดอื่นประมาณสองถึงสามแขนง จนเกิดเป็นศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวอีกชนิดที่ มีพิชสง และจุดเด่นเป็นเอกลักษณ์พิเศษเฉพาะ ตัวที่มุ่งเผด็จศึกฝ่ายตรงข้าม โดยใช้การหลบ หลีก-ปัด-ป้อง-ปิด ก่อนตอบโต้ ไม่เน้นการ ป้องกันอย่างเดียวแต่เน้นการรุกควบคู่กันไป

ขณะเดียวกันหรือรับชนะรุกเมื่อบุกโจมตี ซึ่งได้ถูกขนานนามในเวลาต่อมาตามชื่อของผู้คิดค้นว่า “มวยไทยสายพระยาพิชัยดาบหัก”

มวยไทยสายพระยาพิชัยดาบหักเป็นตัวอย่างหนึ่งของการนำจุดเด่นจากองค์ความรู้มากกว่าหนึ่งอย่างของชนชาติที่ต่างกัน กล่าวคือท่านพระยาพิชัยดาบหัก ได้นำทักษะมวยจีนมาบูรณาการเข้ากับมวยไทย จนเกิดเป็นพัฒนาการอีกขั้นหนึ่งของศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวเมื่อมองภาพจากองค์รวม แต่ในขณะเดียวกันก็ยังสามารถรักษาคุณลักษณะเฉพาะของความเป็นไทยไว้ได้ทั้งในแง่ของ วัฒนธรรม ประเพณีที่เกี่ยวข้อง เช่น การไหว้ครูเฉพาะสายมวย การครอบครู เป็นต้น รวมถึงในแง่ของการใช้เพื่อเป็นไปในลักษณะของการต่อสู้ป้องกันตัวจริง โดยการถูกนำไปฝึกอย่างเป็นระบบเพื่อใช้ในการทหาร ในสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลาย และกรุงธนบุรีอีกด้วย โรงเรียนวัดราชคฤห์ได้จัดการเรียน การสอนมวยไทย และเผยแพร่มวยไทยมาเป็นเวลานาน เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะในการป้องกันตัว และอนุรักษ์ท่าแม่ไม้มวยไทย ซึ่งมวยไทยได้สร้างชื่อเสียงให้กับโรงเรียนและเขตธนบุรีตลอดมา จนได้รับการยอมรับทั้งในชุมชนและนอกเขตพื้นที่ และจากการประชุมของคณะกรรมการสถานศึกษา ในปี พ.ศ. 2554 มีมติให้มวยไทยเป็นอัตลักษณ์ของโรงเรียน (โรงเรียนวัดราชคฤห์, 2554) แต่การจัดการเรียนการสอนมวยไทยสำหรับนักเรียนในโรงเรียนวัดราชคฤห์ ยังขาดรูปแบบและหลักสูตรที่ได้มาตรฐาน เนื่องจากหลักสูตรมวยไทยของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เนื้อหาสาระส่วนใหญ่เน้นในเรื่องการออกกำลังกาย ทักษะการไหว้ครู คีตมวยไทย หลักสูตรขาดรายละเอียด

ขั้นตอนการปฏิบัติ ทักษะการป้องกันตัว และการวัดประเมินผลที่ชัดเจน อีกทั้งครูผู้สอนไม่มีความรู้เรื่องมวยไทย ทำให้ผู้เรียนขาดความรู้ความเข้าใจ ขาดทักษะด้านการต่อสู้ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาของผู้เรียนต่ำ (โรงเรียนวัดราชคฤห์, งานวิชาการ, 2554) สอดคล้องกับนักวิชาการหลายท่านที่ทำการศึกษาลักษณะการเรียนการสอนมวยไทย เช่น กิตติ จำรัสประเสริฐ (2552) ยุทธชัย สุโกลี (2550) ชาญชัย ยมดิษฐ์ และคนอื่น ๆ (2548) ต่อศักดิ์ แก้วจรัสวิไล (2554) ได้พบปัญหาในด้านหลักสูตรการเรียนการสอนโดยเนื้อหาวิชามวยไทยในปัจจุบันยังไม่เหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอน ควรมีการวางแผนจัดทำหลักสูตรมวยไทย ให้มีความเหมาะสมและชัดเจนมากยิ่งขึ้น

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเรียนรู้ทักษะมวยสายพระยาพิชัยดาบหักจนสำเร็จระดับมงคล 6 (ผู้ช่วยปรมาจารย์) จากสำนักมวยท่าเสาและมวยพระยาพิชัยดาบหัก ทำให้พบว่า มวยพระยาพิชัยดาบหักเป็นศิลปะการต่อสู้ที่สืบทอดมาตั้งแต่บรรพบุรุษ เป็นทั้งมวยอ่อนและมวยแข็งสามารถรุกหรือรับตามแต่สถานการณ์รู้วิธีรับก่อนวิธีรุกเรียนรู้จุดอ่อนจุดแข็งของตนเองและคู่ต่อสู้ และรู้วิธีใช้มวยอ่อนและมวยแข็งตามแต่สถานการณ์ รวมทั้งการเน้นทำลายจุดแข็งของคู่ต่อสู้ก่อนเข้าเผชิญศึก ในขณะที่ทำการต่อสู้จะไม่เปิดช่องว่างในร่างกายให้คู่ต่อสู้อย่างเด็ดขาด เช่น เวลาเตะมือจะต้องไม่ตก เพราะไม่กว้างแขนเพื่อเพิ่มน้ำหนักให้แก่การเตะ เมื่อเตะ ถีบ หรือเข้าแล้วเท้าที่ใช้จะต้องวางลงข้างหน้าเสมอ เพื่อป้องกันไม่ให้ตนเองถูกเตะตัดขาที่ยืนอยู่ เป็นต้น นอกจากนี้

นั้นมวยพระยาพิชัยดาบหักยังมีกลยุทธ์ในการเลือกใช้มวยอ่อนหรือมวยแข็งเข้าต่อสู้ มวยประเภทอ่อน คือ การไม่เข้าต่อสู้ทางด้าน หน้าหรือตรงหน้าคู่ต่อสู้ ส่วนมวยแข็ง คือ การเข้าต่อสู้ตรงหน้าคู่ต่อสู้ ทำให้ผู้วิจัยมองเห็นว่าควรนำแนวมวยอ่อนของมวย พระยาพิชัยดาบหักมาใช้ในการสอนเด็กในระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย คือ การสอนการหลบหลีก-ปัด-ป้อง-ปิด-เปิดก่อนตอบโต้ เพื่อไม่ให้เกิดอันตรายแก่เด็ก ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาหลักสูตร มวยพระยาพิชัยดาบหัก ให้มีความเหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยได้นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Active Learning) ซึ่งเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ช่วยกระตุ้นผู้เรียนได้คิดและมีส่วนร่วมในการปฏิบัติในกิจกรรมการเรียนรู้ ใช้เครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ แสดงความคิดเห็นของตนเองตามความเข้าใจ ตลอดจนร่วมรับผิดชอบในผลของการปฏิบัติ โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ โดยผสมผสานเทคนิคการสอนที่หลากหลายที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนนำความรู้จากห้องเรียนสู่การปฏิบัติ (นนทลี พรธาดาวิทย์, 2559) จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น จึงนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรมวยพระยาพิชัยดาบหัก ที่มีทั้ง

โครงสร้างรายวิชา หน่วยการเรียนรู้ แผนจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การจัดกิจกรรม การวัดผลประเมินผลเพื่อให้ครูผู้สอนใช้ในการจัดการเรียนการสอน ผู้เรียนได้รับความรู้ และได้มีทักษะจากฝึกปฏิบัติจริง ครูผู้สอนได้มีแผนการสอนและรูปแบบในการจัดการเรียนการสอนที่ชัดเจน ทำให้นักเรียนเห็นถึงคุณค่าศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวและดำรงรักษาไว้ซึ่งคุณค่าของมวยพระยาพิชัยดาบหักอันถือเป็นภูมิปัญญาของชนชาติไทยให้ได้รับการสืบทอดต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาหลักสูตรมวยพระยาพิชัยดาบหัก สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนหลักสูตรมวยพระยาพิชัยดาบหัก สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา

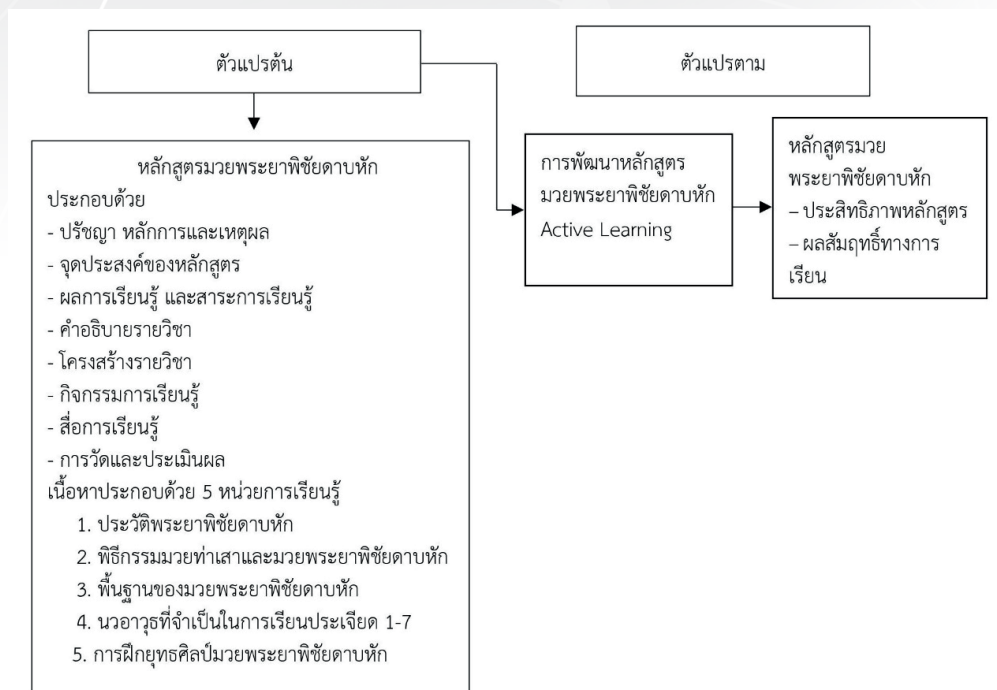
สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่เรียนหลักสูตรมวยพระยาพิชัยดาบหัก มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักสูตรมวยพระยาพิชัยดาบหักหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัย เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรมว
พระยาพิชัยดาบหัก สำหรับนักเรียนระดับชั้น

ประถมศึกษาผู้วิจัยได้กำหนดกรอบความคิด
ในการวิจัยไว้ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้เป็น การวิจัยและพัฒนา (Research and Development Research) ผู้วิจัยได้นำเสนอเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 พัฒนาการพัฒนา

หลักสูตรมวพระยาพิชัยดาบหัก

ประชากร

นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 95 คน ของโรงเรียนวัดราชคฤห์ แขวง บางยี่เรือ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 จำนวน 60 คน โดยแบ่งนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม ด้วยการหาค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์จากผลการเรียน

สะสมรายวิชาพลศึกษา จากนั้นคัดรายชื่อนักเรียนที่มีคะแนนสูงกว่าคะแนนในตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 75 เป็นกลุ่มนักเรียนกลุ่มเก่ง จำนวน 20 คน นักเรียนที่มีคะแนนระหว่างคะแนนในตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 – 75 เป็นกลุ่มนักเรียนกลุ่มปานกลาง จำนวน 20 คน และนักเรียนที่มีคะแนนต่ำกว่าคะแนนในตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 เป็นนักเรียนกลุ่มอ่อน จำนวน 20 คน แล้วแบ่งกลุ่มออกเป็นสองกลุ่ม โดยแยกกลุ่มนักเรียนกลุ่มเก่ง ปานกลาง อ่อน กลุ่มละ 10 คน รวมจำนวน 30 คน เป็นกลุ่มควบคุม และนักเรียนกลุ่มเก่ง ปานกลาง อ่อน กลุ่มละ 10 คน รวมจำนวน 30 คน เป็นกลุ่มทดลอง แยกกลุ่มตัวควบคุมและกลุ่มทดลอง โดยการสุ่มอย่างง่าย

(Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. หลักสูตรมวดยพระยาพิชัยดาบหัก
2. แผนการสอนมวดยพระยาพิชัยดาบหัก
3. แบบประเมินผลหลักสูตรมวดยพระยา

พิชัยดาบหัก ประกอบด้วย

3.1 แบบวัดความรู้ระหว่างเรียน ได้แก่ ใบงานในแต่ละหน่วยการเรียนรู้

3.2 แบบประเมินความสามารถด้านทักษะ ประเมินใน 5 องค์ประกอบ ได้แก่ ชื่อ รายการประเมิน วัตถุประสงค์ อุปกรณ์ วิธีการปฏิบัติ และการให้คะแนน

3.3 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชามวดยพระยาพิชัยดาบหัก

1. หลักสูตรมวดยพระยาพิชัยดาบหัก วิธีการสร้างเครื่องมือ

ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องแล้วร่างหลักสูตรมวดยพระยาพิชัยดาบหัก ประกอบด้วย ปรัชญา หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ หลักสูตร คำอธิบายรายวิชา ผลการเรียนรู้ โครงสร้างรายวิชา สื่อการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล โดยกำหนดเวลาเรียน จำนวน 40 ชั่วโมง คิดเป็น 1 หน่วยกิต

การหาคุณภาพเครื่องมือ

นำหลักสูตรมวดยพระยาพิชัยดาบหักเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน พิจารณาความสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา ภาษาที่ใช้ ความสมบูรณ์เนื้อหาแล้วหาความสอดคล้องเนื้อหาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ (IOC) ได้ค่าเท่ากับ 0.80

การหาประสิทธิภาพหลักสูตรมวดยพระยาพิชัยดาบหัก

1) พิจารณาจากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ได้จากการทดสอบความรู้ ทักษะ ผู้เรียนที่มีค่าเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70

2) พิจารณาจากคะแนนด้านความรู้ ทักษะ หลังเรียนของกลุ่มทดลองมากกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การทดลอง

1) นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ หลักสูตรมวดยพระยาพิชัยดาบหัก แผนจัดการเรียนรู้ และแบบประเมินผลหลักสูตรมวดยพระยาพิชัยดาบหักประกอบด้วย แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบประเมินความสามารถด้านทักษะ และแบบวัดความรู้ระหว่างเรียนไปทดลองใช้กับนักเรียนโรงเรียนวัดใหญ่ศรีสุพรรณ 3 กลุ่ม ได้แก่

1.1) กลุ่ม 1:1 จำนวน 3 คน คัดเลือกนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน อย่างละ 1 คน ได้ค่า E_1/E_2 เท่ากับ 60.61/72.22

1.2) กลุ่มเล็ก จำนวน 9 คน คัดเลือกนักเรียนเก่ง 3 คน ปานกลาง 3 คน และอ่อน 3 คน ได้ค่า E_1/E_2 เท่ากับ 78.28/83.70

1.3) กลุ่ม 30 คน หาประสิทธิภาพของหลักสูตร ได้ประสิทธิภาพเท่ากับ 80.06/82.22

นำผลการหาประสิทธิภาพหลักสูตร และการประเมินการใช้หลักสูตรมาพิจารณาเพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง แล้วจัดทำเป็นหลักสูตรรายวิชามวดยพระยาพิชัยดาบหัก สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา

2. แผนการจัดการเรียนรู้

วิธีการสร้างเครื่องมือ

ศึกษาหลักสูตรมวดยสายพระยาพิชัยดาบหักแบบมวดยอ่อนและออกแบบหน่วยการเรียนรู้จำนวน 5 หน่วย แล้วจัดทำแผนจัดการเรียนรู้แต่ละหน่วยการเรียนรู้ จำนวน 40 แผน

การหาคุณภาพเครื่องมือ

นำแผนจัดการเรียนรู้เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน พิจารณาความเหมาะสมและความเป็นไปได้การนำไปใช้ แล้วหาค่าความสอดคล้องของแผนจัดการเรียนรู้กับวัตถุประสงค์ (IOC) ได้ค่าเท่ากับ 0.90

3. แบบประเมินผลหลักสูตรมวดยพระยาพิชัยดาบหัก ประกอบด้วย

3.1 แบบวัดความรู้ระหว่างเรียน

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

วิเคราะห์สาระและจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหารายวิชาของหน่วยการเรียนรู้ต่าง ๆ ของหลักสูตรมวดยพระยาพิชัยดาบหัก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และสร้างแบบวัดความรู้มีเนื้อหาที่จะวัดทั้งหมด 11 เรื่อง เรื่องละ 10 ข้อ แล้วเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน พิจารณาความถูกต้องด้านเนื้อหา ความเหมาะสมของภาษา ความยากง่าย และความสอดคล้องระหว่างเนื้อหา กับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) ได้ค่า ดังนี้

แบบวัดความรู้ที่ 1 ได้ค่าเท่ากับ 0.82

แบบวัดความรู้ที่ 2 ได้ค่าเท่ากับ 0.82

แบบวัดความรู้ที่ 3 ได้ค่าเท่ากับ 0.80

แบบวัดความรู้ที่ 4 ได้ค่าเท่ากับ 0.84

แบบวัดความรู้ที่ 5 ได้ค่าเท่ากับ 0.78

แบบวัดความรู้ที่ 6 ได้ค่าเท่ากับ 0.78

แบบวัดความรู้ที่ 7 ได้ค่าเท่ากับ 0.74

แบบวัดความรู้ที่ 8 ได้ค่าเท่ากับ 0.76

แบบวัดความรู้ที่ 9 ได้ค่าเท่ากับ 0.72

แบบวัดความรู้ที่ 10 ได้ค่าเท่ากับ 0.72

3.2 แบบประเมินความสามารถ

ด้านทักษะ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

ศึกษาแนวคิดวิธีการปฏิบัติของผู้เรียน ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ ชื่อรายการประเมิน วัตถุประสงค์ อุปกรณ์ วิธีการปฏิบัติ และการให้คะแนน มาสร้างแบบประเมิน แล้วเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน พิจารณาความสอดคล้องพฤติกรรมที่ต้องการวัดกับวัตถุประสงค์ (IOC) ได้ค่าเท่ากับ 0.82

3.3 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีการสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แล้วสร้างข้อคำถามเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน พิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) ได้ค่าเท่ากับ 0.89 วิเคราะห์ความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยคัดเลือกข้อคำถามที่มีความยากง่ายอยู่ระหว่าง .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 - 1.00 แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร KR-20 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.81 ได้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 40 ข้อ

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนหลักสูตรมวยพระยาพิชัยดาบหัก มีขั้นตอนดังนี้

1. นักเรียนกลุ่มทดลอง

1.1 ทดสอบความรู้ทักษะก่อนเรียน

1.2 เรียนวิชามวยพระยาพิชัยดาบหัก
แบบมวยอ่อน ตามแผนจัดการเรียนรู้ที่กำหนด
ในหลักสูตรมวยพระยาพิชัยดาบหัก 40 ชั่วโมง
วันจันทร์ – ศุกร์ วันละ 2 ชั่วโมง เวลา 15.30–
17.30 น. เดือนพฤศจิกายน 2561

1.3 ทดสอบความรู้ทักษะหลังเรียน
เมื่อเรียนครบตามแผนจัดการเรียนรู้ตามที่
หลักสูตรกำหนด

1.4 นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูล

2. นักเรียนกลุ่มควบคุม

2.1 ทดสอบความรู้ทักษะก่อนเรียน

2.2 เรียนวิชามวยไทย โดยใช้หลักสูตร
มวยไทยทั่วไปตามที่โรงเรียนกำหนด 40 ชั่วโมง
วันจันทร์ – ศุกร์ วันละ 2 ชั่วโมง เวลา 15.30–
17.30 น. เดือนพฤศจิกายน 2561

2.3 ทดสอบความรู้ทักษะหลังเรียน

เมื่อเรียนครบตามแผนจัดการเรียนรู้ตามที่
หลักสูตรกำหนด

2.4 นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าร้อยละ
ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ
เปรียบเทียบก่อนและหลังการทดลองระหว่าง
กลุ่มควบคุมกับกลุ่มทดลองใช้สถิติ t-test for
Independent Variables (ลัวน สายยศ และ
อังคณา สายยศ, 2540)

ผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาหลักสูตรมวยพระยา พิชัยดาบหัก

1.1. หลักสูตรมวยสายพระยา
พิชัยดาบหักประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้
จำนวน 5 หน่วย 40 แผนจัดการเรียนรู้
มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 81.45/84.00
ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 โครงสร้างหลักสูตรมวยพระยาพิชัยดาบหัก ชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
1	ปฐมนิเทศ และทดสอบ ก่อนเรียน	การเตรียมความพร้อมการเรียนรู้ มวยพระยาพิชัยดาบหัก	1
	ประวัติพระยาพิชัยดาบหัก และสายมวย	1. ทดสอบก่อนเรียน 2. การศึกษามวยและดาบของพระยา พิชัยดาบหัก 3. การสืบทอดมวยสายพระยาพิชัยดาบหัก 4. ทดสอบทฤษฎี	3
2	พิธีกรรมมวยท่าเสาและ มวยสายพระยาพิชัยดาบหัก	1. การขึ้นครูหรือยกครู 2. การไหว้ครูประจำปี 3. การครอบครูมวยสายพระยาพิชัย ดาบหัก 4. ความสำคัญของการครอบครู 5. การร่ำทำสาวน้อยประแป้ง 6. การย่างสามขุม (แบบท่าเสา) 7. ทดสอบปฏิบัติ 8. การร่ำทำพรหมสี่หน้าน้อย 9. การร่ำทำพรหมสี่หน้าใหญ่ 10. ทดสอบปฏิบัติ	6
3	พื้นฐานของมวยพระยาพิชัย ดาบหัก	1. การย่าง 8 ทิศ 2. การใช้ท่ามือ 4 ทิศ 3. การยืนจดมวย 4. ทดสอบปฏิบัติ	5
4	นวอาวุธที่จำเป็นในการเรียน ประเจียด 1 – 7 (มวยอ่อน)	1. การชกหมัดครึ่งศอก 2. การชกหมัดตั้ง 3. การเตะสะบัดหรือนาคาสะบัดหาง 4. การถีบจิก 5. ทดสอบปฏิบัติ 6. การตีเข้าเกี่ยวหรือเข้าซุ่ม(เตะเข้า) 7. การตีเข้าเฉียง 8. การตีศอกเฉียง 9. การตีศอกดัด 10. ทดสอบปฏิบัติ	6

ตารางที่ 1 (ต่อ)

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
5	การฝึกยุทธศิลป์มวย พระยาพิชัยดาบหัก	1. ประเจียดขาว (การป้องกันหมัด) ทบทวน การย่าง 8 ทิศ และท่ามือ 4 ทิศ	2
		1.1 การป้องกันหมัดและตอบโต้ ด้วยหมัดตั้ง	
		1.2 การป้องกันหมัดและตอบโต้ ด้วยการเตะสะบัด	
		1.3 การป้องกันหมัดและตอบโต้ ด้วยการตีเข้าเฉียง	
		1.4 การป้องกันหมัดและตอบโต้ ด้วยศอกตัด	
		1.5 การป้องกันหมัดและตอบโต้ ด้วยการถีบจิก	
		1.6 ทดสอบปฏิบัติ	
		2. ประเจียดเหลือง (การป้องกันเตะ)	2
		2.1 การป้องกันเตะและตอบโต้ ด้วยหมัดครึ่งศอก	
		2.2 การป้องกันเตะและตอบโต้ ด้วยการเตะสะบัด	
		2.3 การป้องกันเตะและตอบโต้ ด้วยการตีเข้าเกี่ยว (เตะเข้า)	
		2.4 การป้องกันเตะและตอบโต้ ด้วยศอกเฉียง	
		2.5 การป้องกันเตะและตอบโต้ ด้วยการถีบจิก	
		3. ประเจียดเขียว (การป้องกันเข้า)	2
		3.1 การป้องกันเข้าและตอบโต้ ด้วยหมัดครึ่งศอก	
		3.2 การป้องกันเข้าและตอบโต้ ด้วยการเตะสะบัด	
		3.3 การป้องกันเข้าและตอบโต้ ด้วยการตีเข้าเกี่ยว (เตะเข้า)	
		3.4 การป้องกันเข้าและตอบโต้ ด้วยการตีศอกเฉียง	
		3.5 การป้องกันเข้าและตอบโต้ ด้วยการถีบจิก	
		3.6 ทดสอบปฏิบัติ	

ตารางที่ 1 (ต่อ)

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
	4. ประเจียดฟ้า (การป้องกันศอก)		2
	4.1 การป้องกันศอกและตอบโต้ด้วยหมัดครึ่งศอก		
	4.2 การป้องกันศอกและตอบโต้ด้วยการเตะสะบัด		
	4.3 การป้องกันศอกและตอบโต้ด้วยการตีเข้าเกี่ยว (เตะเข้า)		
	4.4 การป้องกันศอกและตอบโต้ด้วยศอกเฉียง		
	4.5 การป้องกันศอกและตอบโต้ด้วยการถีบจิก		
	4.6 ทดสอบปฏิบัติ		
	5. ประเจียดน้ำเงิน (การป้องกันถีบ)		2
	5.1 การป้องกันถีบและตอบโต้ด้วยหมัดครึ่งศอก		
	5.2 การป้องกันถีบและตอบโต้ด้วยการเตะสะบัด		
	5.3 การป้องกันถีบและตอบโต้ด้วยการตีเข้าเกี่ยว (เตะเข้า)		
	5.4 การป้องกันถีบและตอบโต้ด้วยศอกเฉียง		
	5.5 การป้องกันถีบและตอบโต้ด้วยการถีบขาพับ		
	5.6 ทดสอบปฏิบัติ		
	6. ประเจียดน้ำตาล (การป้องกันผสม)		4
	6.1 การป้องกันหมัดและตอบโต้ด้วยการเตะเฉียงชายโครง		
	6.2 การป้องกันเตะและตอบโต้ด้วยการเตะเฉียงก้านคอ		
	6.3 การป้องกันเข้าและตอบโต้ด้วยการเตะเฉียง หมัดครึ่งศอก		
	6.4 การป้องกันศอกและตอบโต้ด้วยหมัดครึ่งศอก เตะสะบัดเฉียง		
	6.5 การป้องกันถีบและตอบโต้ด้วยการเตะเฉียง		
	6.6 ทดสอบปฏิบัติ		

ตารางที่ 1 (ต่อ)

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
		7. ประเจียดแดง (การป้องกันผสม 7)	4
		7.1 การป้องกันหมัดแล้วตอบโต้ด้วยการเตะเฉียง	
		7.2 การป้องกันหมัดแล้วตอบโต้ด้วยเข้าเฉียง	
		7.3 การป้องกันศอกแล้วตอบโต้ด้วยการตีเข้าเกี่ยว	
		7.4 การป้องกันเข้าแล้วตอบโต้ด้วยเข้าเกี่ยว	
		7.5 การป้องกันเข้าแล้วตอบโต้ด้วยการถีบจิก	
		7.6 การป้องกันถีบแล้วตอบโต้ด้วยหมัดครึ่งศอก	
		7.7 การป้องกันถีบแล้วตอบโต้ด้วยเตะเฉียง	
		7.8 ทดสอบปฏิบัติ	
		ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	1
		รวมรายปี	40

2. ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักสูตรมวยพระยาพิชัยดาบหัก

2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ จากการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย

การทดสอบด้านความรู้ก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่า หลังเรียน คะแนนทดสอบด้านความรู้ของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบผลการทดสอบด้านความรู้ก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

การทดลอง	N	คะแนน		$\bar{x}$	S.D.	t	sig
		ก่อนเรียน	หลังเรียน				
กลุ่มทดลอง	30	25.55	84.00	25.20	0.96	24.04*	.000
กลุ่มควบคุม	30	26.11	46.00	13.80	2.41		

* $p \leq .05$

2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะ การเรียน คะแนนทดสอบด้านทักษะของกลุ่มทดลอง จากการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการทดสอบ สูงกว่ากลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ด้านทักษะก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า หลัง ทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบผลการทดสอบด้านทักษะก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

การทดลอง	N	คะแนน		$\bar{x}$	S.D.	t	sig
		ก่อนเรียน	หลังเรียน				
กลุ่มทดลอง	30	16.09	81.72	57.20	5.05	19.57*	.000
กลุ่มควบคุม	30	15.09	53.76	37.63	1.90		

* $p \leq .05$

2.3 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่า กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กว่ากลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

การทดลอง	N	$\bar{x}$	S.D.	t	sig
กลุ่มทดลอง	30	82.40	4.85	28.54*	.000
กลุ่มควบคุม	30	51.40	3.45		

* $p \leq .05$

สรุปผลการวิจัย

1. หลักสูตรมวยพระยาพิชัยดาบหัก ประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้ จำนวน 5 หน่วย 40 แผนจัดการเรียนรู้ มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 81.45/84.00

2. นักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้ หลักสูตรมวยพระยาพิชัยดาบหัก สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษา มีคะแนนความรู้และทักษะ สูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

3. นักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้

หลักสูตรมวยพระยาพิชัยดาบหัก สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษา หลังเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรมวยพระยา พิชัยดาบหัก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา มีประเด็นที่นำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. หลักสูตรมวดยพระยาพิชัยดาบหัก ที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 81.45/84.00 ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ผู้วิจัยใช้ การพัฒนาหลักสูตรซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับ การพัฒนาหลักสูตร ตามแนวคิดการพัฒนา หลักสูตรของไทเลอร์ ขั้นที่ 2 การพัฒนาหลักสูตร โดยพิจารณาจากปรัชญา หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ คำอธิบายรายวิชา ผลการเรียนรู้ โครงสร้างรายวิชา การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล ขั้นที่ 3 การนำหลักสูตรไปใช้และหาประสิทธิภาพ ของหลักสูตร โดยนำหลักสูตรมวดยพระยาพิชัย ดาบหัก และแผนจัดการเรียนรู้ ไปทดลอง หาประสิทธิภาพ โดยนำไปทดลอง 3 ขั้นตอน คือ ทดลอง 1:1 ทดลองกลุ่มเล็ก และทดลอง กลุ่มใหญ่ ทำให้หลักสูตรมีประสิทธิภาพ และขั้นที่ 4 การประเมินผลและปรับปรุงแก้ไข ในขั้นตอนนี้ทำให้ทราบข้อบกพร่องการใช้หลักสูตร แล้วนำมาแก้ไข ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของผู้เรียนสูงขึ้นแสดงให้เห็นว่าหลักสูตร มวดยพระยาพิชัยดาบหัก เน้นการเชื่อมโยง หลักสูตรสู่การจัดการเรียนการสอน วิธีการสอน การเลือกกิจกรรมให้กับผู้เรียน ตลอดจนการใช้ทรัพยากรและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่มีอยู่ เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียน (ทัศนีย์ บุญเดิม, 2551) สอดคล้องกับบุญล้นต์ ศรีจันทร์ (2556) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบการสอน บนเว็บโดยใช้หลักการเรียนรู้เป็นทีม พบว่า รูปแบบการสอนบนเว็บโดยใช้หลักการเรียนรู้ เป็นทีมมีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 84.86/83.33 และผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน

สูงกว่าก่อนการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 สอดคล้องกับประสารศิษฐ์ ศรีศักดิ์ (2556) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดการเรียนการสอน เพื่อการเรียนรู้ศิลปะมวดยไทย ด้วยการพัฒนา เอกสารการเรียนรู้ สื่อมีเดียและคู่มือการใช้ ทำให้ชุดการสอนเพื่อการเรียนรู้ศิลปะมวดยไทย มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.77/88.88 เช่นเดียวกับประไพ จันทะบัณฑิต (2560) ได้พัฒนารูปแบบการฝึกมวดยพระยาพิชัยดาบหักโดยการนำ ไปทดลอง 1:1 ทดลองกลุ่มเล็ก และทดลอง กลุ่มใหญ่ พบว่า รูปแบบการฝึกมวดยพระยาพิชัย ดาบหักมีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.06/80.13

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ใช้แผนการจัดการ เรียนรู้แบบ Active Learning ทำให้นักเรียนมีความสนุกสนานในการทำกิจกรรมหลากหลาย ช่วยกระตุ้นผู้เรียนทำให้การเรียนรู้ไม่น่าเบื่อ การแบ่งกลุ่มคละนักเรียนที่เก่งและไม่เก่งทำให้ แต่ละกลุ่มมีความสามารถเท่า ๆ กัน ซึ่งลักษณะ ของการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning จะช่วยทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติ ด้วยตนเอง ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับ ผู้สอนและเพื่อนในชั้นเรียน ทำให้ผู้เรียน มีความสนุกสนานและกระตือรือร้นในการเรียน (นนทลี พรธาดาวิทย์, 2559) สอดคล้องกับสัญญา ภัทรการ (2552) ได้ศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้ แบบ Active Learning ที่มีต่อความสามารถใน การแก้ปัญหาและการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ผู้เรียนมีความสามารถในการแก้ปัญหาและ การสื่อสารทางคณิตศาสตร์สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับ

ธารทิพย์ ช้วนนา, ขวัญชัย ช้วนนา, เสาวภา นิรุตติวัฒน์ (2557) ที่ศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning เพื่อพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา พบว่า ประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ E_1/E_2 มีค่าเท่ากับ 82.65/80.54 และผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกับ พาศิษฐ์ อุตส่าห์ราชการ (2558) ที่ศึกษารูปแบบการเรียนการสอนแบบ Active Learning โดยสร้างชุดการสอนทางวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาแนวคิดเชิงวิทยาศาสตร์ พบว่า ชุดการสอนมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ อรษา เจริญยิ่ง (2560) ที่ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เรื่องคู่อันดับและกราฟของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การเรียนรู้แบบ Active Learning พบว่า ผู้เรียนมีความสามารถในการแก้ ปัญหาทางคณิตศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทำนองเดียวกับ ณัฐพล อยู่เป็นสุข (2561) ที่ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนรูปแบบการเรียนเชิงรุก (Active Learning) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์หลังเรียนของผู้เรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนหลักสูตรมวญพระยาพิชัยดาบหัก สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา กลุ่มทดลองมีผลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าเนื้อหาของหลักสูตรมวญพระยาพิชัยดาบหักมีความเหมาะสมและมีการวัดประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการจัดทำรูปภาพการปฏิบัติทักษะมวญพระยาพิชัยดาบหัก เช่น การใช้หมัด เท้า เข่า ศอก ท่าทาง การไหว้ครู การรำยรำ วิธีการป้องกันตัวเป็นใบความรู้ ประกอบการสอนในทุกหน่วยการเรียนรู้ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากการฝึกพร้อมกับเพื่อน ทั้งแบบเป็นกลุ่มและแบบจับคู่ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน นอกจากนี้หลักสูตรมวญพระยาดาบหักมีวิธีการสอนที่หลากหลายทั้งการให้ความรู้ การได้ฝึกปฏิบัติ ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการเรียนรู้ มีความสนุกสนาน สร้างแรงจูงใจในการเรียน สร้างการมีส่วนร่วมระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และ ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน ซึ่งข้อดีของการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning คือ การส่งเสริมและพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีม รูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลายเหมาะสมกับผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันทำให้การเรียนสนุก ผู้เรียนเห็นคุณค่าในตนเองและสร้างแรงจูงใจในการเรียน (นนทลี พรธาดาวิทย์, 2559) สอดคล้องกับสัญญา ภัทรากร (2552) ได้ศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหา และการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ความสามารถในการแก้ปัญหาและการสื่อสารทางคณิตศาสตร์หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับสูตรคำ
ไคว้ตระกูล (2554) ได้กล่าวไว้ว่า นักเรียนระดับ
ประถมศึกษาจะมีความกระตือรือร้น สนุกสนาน
ต้องการร่วมกิจกรรมและเรียนรู้ในลักษณะ
ของการช่วยเหลือ แบ่งปันความคิดเห็นกับเพื่อน
และสร้างความสำเร็จร่วมกัน เพื่อนจะเป็น
ผู้ช่วยเหลือ แนะนำ ดิชม และประเมินผล
จากการสังเกตพฤติกรรม พบว่า ในการทำงาน
กลุ่มนักเรียนจะมีบรรยากาศในการเรียนรู้
ที่ผ่อนคลายเพราะได้ช่วยกันคิด ช่วยกันทำงาน
และช่วยกันแก้ปัญหา กิจกรรมบางอย่าง
ที่ยากสำหรับนักเรียนบางคนจะได้รับการช่วยเหลือ
จากเพื่อน ทำให้การทำงานของนักเรียนได้มีการ
แบ่งปันความคิดเห็น นักเรียนที่มีความเข้าใจ
บทเรียนได้ยาก หรือขาดทักษะการคิดจะได้รับการ
กระตุ้นด้วยคำถาม หรือการแนะนำ ทำให้
ได้รับการพัฒนาทั้งทักษะการคิดและทักษะ
ทางสังคมไปพร้อมกัน เพื่อนมีส่วนช่วย
ในการกระตุ้นให้สนใจร่วมกิจกรรมการทำงาน
กลุ่มมากขึ้น และเสริมสร้างให้เกิดวินัยในตนเอง
ควบคุมตนเองให้รับผิดชอบทำงานร่วมกับเพื่อน
จนสำเร็จตามเวลาที่กำหนด สอดคล้องกับ
ลาวัณย์ ทองมนต์ (2550) ที่พบว่า การเรียนรู้
แบบร่วมมือทำให้นักเรียนมีความสนุกสนาน
ในการทำกิจกรรม การเรียนรู้ร่วมกันเป็น
กลุ่มทำให้การเรียนไม่น่าเบื่อ การทำงานกลุ่ม
ที่มีทั้งนักเรียนที่เก่งและไม่เก่งคละกันทำให้
ทุกกลุ่มมีความสามารถเท่า ๆ กัน แต่ละกลุ่ม
จะรู้สึกว่ามีโอกาสชนะ เมื่อนักเรียนรู้สึก
ว่าตนเองมีโอกาสชนะต้องการเรียนรู้แม้จะยาก
ด้านทักษะ ผู้เรียนมีความสามารถด้านทักษะ
การป้องกันตัวมวยพระยาพิชัยดาบหัก สูงกว่า

ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05
อาจเป็นเพราะว่าแผนจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น
ผู้วิจัยได้จัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียน
ได้เข้าใจ รู้หลักในการฝึกที่ถูกวิธี มีทั้งมีการ
ฝึกเป็นกลุ่มและจับคู่ เริ่มฝึกจากท่าที่ง่ายไป
หายาก ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้กับเพื่อน ๆ
มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และทำให้เกิดการ
ช่วยเหลือกัน จนสามารถพัฒนาไปสู่การปฏิบัติ
ทักษะที่ถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับพิศนา แซมณี
(2560) กล่าวไว้ว่า การฝึกทักษะผู้เรียนควร
ได้เห็นแบบอย่างที่ดีซึ่งอาจเป็นบุคคลหรือ
ในรูปแบบของสื่อจะทำให้การฝึกได้ผลดี
จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจมากขึ้น ซึ่ง
การฝึกควรเริ่มจากขั้นพื้นฐานไปยังขั้น
ที่ยากขึ้น สอดคล้องกับสมาน สิริพรหมมา (2557)
ที่ได้ศึกษาพัฒนารูปแบบการสอนมวยไทย
เพื่อการอนุรักษ์ พบว่า การจัดการเรียนการสอน
โดยให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะมวยไทยจาก
การฝึกปฏิบัติจริง ทั้งการจับคู่และการฝึก
แบบกลุ่มเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันทำให้
การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ เช่นเดียวกับ
ต่อศักดิ์ แก้วจรัสวิไล (2554) ที่ได้พัฒนา
หลักสูตรรายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษา
ตอนต้น พบว่า การเรียนการสอนโดยให้นักเรียน
มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมจะทำให้นักเรียนมี
ความกระตือรือร้นในการเรียน การฝึกปฏิบัติ
ทั้งการฝึกจับคู่และการฝึกเป็นกลุ่มโดยฝึก
จากท่าง่ายไปหายาก ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
ที่ดีและปฏิบัติทักษะได้ถูกต้อง สอดคล้องกับ
วิลาสินี นครวานากุล (2552) ได้ศึกษาผลการใช้
วิธีทัศนในการฝึกมวยไทยแอโรบิคของนักเรียน
ประถมศึกษาปีที่ 1 โดยให้ผู้เรียนเรียนรู้จาก

การฝึกปฏิบัติจริง ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจในการฝึกเพิ่มขึ้น รวมทั้งนำไปทบทวนและฝึกปฏิบัติเองได้ สอดคล้องกับประไพ จันทะบัณฑิต (2560) ได้กล่าวไว้ว่า การฝึกทักษะโดยการเชื่อมโยงองค์ความรู้มาใช้ในการจัดเรียนการสอน จะช่วยในการพัฒนาความรู้ความเข้าใจในการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่ดีขึ้นได้

หลักสูตรมวยพระยาพิชัยดาบหัก มีกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ประกอบด้วย เนื้อหาที่ผู้วิจัยแบ่งออกเป็นหน่วยการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในองค์ความรู้ของมวยพระยาพิชัยดาบหัก ได้แก่ ประวัติความเป็นมาของมวยพระยาพิชัยดาบหัก เชื้อสายมวย พิธีกรรมพื้นฐานมวย นวอาวุธ และยุทธศิลป์ ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ผู้วิจัยได้ยกตัวอย่างบุคคลสำคัญในอดีตที่มีความสำคัญและเกี่ยวข้องกับมวยพระยาพิชัยดาบหัก จัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยเน้นการฝึกนวอาวุธ ด้วยการให้ผู้เรียนแต่ละคนฝึกทักษะการใช้หมัด เท้า เข่า ศอก เช่น การฝึกชกหมัดครึ่งศอก โดยให้ผู้เรียนฝึกชกด้วยการให้งอศอกไว้เพื่อป้องกันไม่ให้ถูกหักแขนและในขณะเดียวกันสามารถใช้ศอกแกมหมัดไปในตัวกลายเป็นครึ่งหมัดครึ่งศอกได้ ซึ่งเป็นการฝึกนวอาวุธที่จำเป็นในการเรียนประเจียด 1 – 7 ซึ่งเป็นมวยอ่อน เป็นการสอนการหลบหลีก-ปิด-ป้อง-ปิด-เปิด ก่อนตอบโต้ เพื่อไม่ให้เกิดอันตรายแก่เด็ก

นอกจากนี้ หลักสูตรมวยพระยาพิชัยดาบหัก ผู้วิจัยได้จัดทำคู่มือการใช้หลักสูตร คือ แผนจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 5 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ประวัติพระยาพิชัยดาบหักและสายมวย หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 พิธีกรรมมวยท่าเสาและมวยสายพระยาพิชัยดาบหัก หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 พื้นฐานของมวยพระยาพิชัยดาบหัก หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 นวอาวุธที่จำเป็นในการเรียนประเจียด 1-7 (มวยอ่อน) หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 การฝึกยุทธศิลป์มวยพระยาพิชัยดาบหัก 19 ชั่วโมง จะเห็นได้ว่าคู่มือการเรียนหลักสูตรมวยพระยาพิชัยดาบหัก ได้แบ่งหน่วยการเรียนรู้มีเนื้อหาวิชาและการฝึกปฏิบัติจากง่ายไปหายาก และชั่วโมงในการฝึกยุทธศิลป์มวยพระยาพิชัยดาบหักมีค่อนข้างมาก เพื่อให้นักเรียนได้มีระยะเวลาในการฝึกค่อนข้างนานพอสมควร เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจนำไปสู่การฝึกปฏิบัติจนเกิดความชำนาญด้านทักษะ ส่งผลให้นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรมวยพระยาพิชัยดาบหักมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับสมาน สิริพหามา (2557) ได้พัฒนารูปแบบการสอนมวยไทยเพื่อการอนุรักษ์พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้รูปแบบการสอนมวยไทยเพื่อการอนุรักษ์สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 สอดคล้องกับต่อศักดิ์ แก้วจรัสวิไล (2554) ที่ได้พัฒนาหลักสูตรรายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีประสิทธิภาพเท่ากับ 89.17/85.21 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

1. สถานศึกษาที่จะนำหลักสูตรมวดยพระยาพิชัยดาบหักไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนควรศึกษาหลักสูตร แผนจัดการเรียนรู้ และควรได้รับการฝึกมวดยพระยาพิชัยดาบหักให้มีความชำนาญ เพื่อสามารถนำไปถ่ายทอดให้กับผู้เรียนได้อย่างถูกต้อง
2. สถานศึกษาสามารถนำหลักสูตรมวดยพระยาพิชัยดาบหัก สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาไปใช้นอกเหนือจากการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษา เช่น จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ชมรม ลดเวลา

เรียน เพิ่มเวลารู้ ทักษะชีวิต เพื่อพัฒนาทักษะมวดยพระยาพิชัยดาบหักและอนุรักษ์ศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวของไทย

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาพัฒนาหลักสูตรมวดยพระยาพิชัยดาบหัก (มวดยอ่อน) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3
2. ควรมีการศึกษาพัฒนาหลักสูตรมวดยพระยาพิชัยดาบหัก (มวดยแข็ง) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
3. ควรมีการศึกษาพัฒนาหลักสูตรมวดยพระยาพิชัยดาบหักเต็มรูปแบบสำหรับนักศึกษาระดับสถาบันอุดมศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงวัฒนธรรม กรมส่งเสริมวัฒนธรรม. (2555). *หนังสือที่ระลึกเนื่องในวันมวยไทย 6 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2556*. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542*. กรุงเทพฯ: บริษัทสยามสปอร์ต ซินดิเคท จำกัด.
- กิตติ จำรัสประเสริฐ. (2552). *ปัญหาและความคิดเห็นในการนำศิลปะมวยไทยสู่การเรียนการสอนในหลักสูตรช่วงชั้นที่ 3-4 ในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดนครราชสีมา*. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชามวยไทยศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง).
- ชาญชัย ยมดิษฐ์, มณฑาทิพย์ ไชยศักดิ์, แซ่ลุ่ม บุญลุ่ม, ณรงค์ เทียมเมฆ, สุรีย์ พันธุ์รักษ์, วิจารณ์ ยมดิษฐ์,....,เบญจมาศ มงคลนำ. (2548). *การศึกษารูปแบบกิจกรรมการพัฒนาและสร้างเสริมกีฬามวยไทย: แบบบูรณาการในโครงการมหกรรมกีฬาภูมิปัญญาไทย*. ราชบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- ณัฐพล อยู่เป็นสุข. (2561). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา (ฝ่ายประถม) เรื่อง ระบบอวัยวะในร่างกาย โดยใช้วิธีการสอนรูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

- ต่อศักดิ์ แก้วจรัสวิไล. (2554). การพัฒนาหลักสูตรรายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชามวยไทยศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง).
- ทัศนีย์ บุญเดิม. (2551). การสร้างหลักสูตร. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ทิตนา แหมณี. (2560). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. (พิมพ์ครั้งที่ 21). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธารทิพย์ ช้วนนา, ชวัญชัย ช้วนนา และเสาวภา นิรุตติวัฒน์. (2557). รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning เพื่อพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตลำปาง. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 38(2), 108-118.
- นนทลี พรธาดาวิทย์. (2559). การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ทริปปี้ล เอ็ดดูเคชั่น.
- บุญสันต์ ศรีชนะ. (2556). การพัฒนารูปแบบการสอนบนเว็บโดยใช้หลักการเรียนรู้เป็นทีมของนักเรียนโรงเรียนกีฬา. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น).
- ประไพ จันทะบัณฑิต. (2560). การพัฒนารูปแบบการฝึกมวยพระยาพิชัยดาบหัก. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชามวยไทยศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง).
- ประสารศิษฐ์ ศรีศักดิ์. (2556). การพัฒนาชุดการเรียนการสอนเพื่อการเรียนรู้ศิลปะมวยไทย. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชามวยไทยศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง).
- พาติสะห์ อุตสาห์ราชการ. (2558). รูปแบบการเรียนการสอนแบบ Active Learning เพื่อพัฒนาแนวคิดเชิงวิทยาศาสตร์ เรื่อง คลื่นไหวสะเทือน. (วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาฟิสิกส์ศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา).
- ยุทธชัย สุโกสิ. (2550). ความคิดเห็นของครูผู้สอนและผู้บริหารสถานศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนมวยไทยศึกษา. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชามวยไทยศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง).
- โรงเรียนวัดราชคฤห์ งานวิชาการ. (2554). รายงานผลการเรียนประจำปีการศึกษา 2554. กรุงเทพฯ: โรงเรียนวัดราชคฤห์.
- โรงเรียนวัดราชคฤห์. (2554). รายงานการประชุมคณะกรรมการสถานศึกษา ครั้งที่ 2 ประจำปี 2554. กรุงเทพฯ: โรงเรียนวัดราชคฤห์.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2540). สถิติวิทยาทางการวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

- ลาวัณย์ ทองมนต์. (2550). การพัฒนาหลักสูตรการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของผู้เรียนในระดับประถมศึกษา. (ปริญญาานิพนธ์การศึกษาคณะศึกษาศาสตร์, สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล. (2552). จากหลักสูตรแกนกลาง สู่หลักสูตรสถานศึกษา: กระบวนทัศน์ใหม่การพัฒนา. กรุงเทพฯ: จรัสสินทวงศ์การพิมพ์.
- วิลาสินี นครวานากุล. (2552). ผลการใช้สื่อวีดิทัศน์ในการฝึกมวยไทยแอโรบิคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอรพิมพิทยภา อำเภอบูรีรัมย์ จังหวัดนครราชสีมา. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขามวยไทยศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง).
- สนอง อินละคร. (2544). เทคนิควิธีการและนวัตกรรมที่ใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง. อุบลราชธานี: อุบลกิจจอพเซทการพิมพ์.
- สมพร หลิมเจริญ. (2552). การพัฒนาหลักสูตรเสริมเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2. (ปริญญาานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์, สาขาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- สมาน ลิพรหมมา. (2557). การพัฒนารูปแบบการสอนมวยไทยเพื่อการอนุรักษ์. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรศึกษาศาสตร์, สาขาวิชามวยไทยศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง).
- สัญญา ภัทรการ. (2552). ผลของการจัดการเรียนรู้อย่างมีชีวิตชีวาที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหาและการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง ความน่าจะเป็น. (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2554). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร. (2555). หลักสูตรกิจกรรมกีฬามวยไทยในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. นนทบุรี: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัดสาขา 4.
- อรษา เจริญยิ่ง. (2560). การพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เรื่องคู่อันดับและกราฟของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดลาดหญ้าไร่(สิงห์วิทยาการ) โดยใช้การเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning). (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง).